

ясност оживя за мен атмосферата на Дикенсовата "Коледна песен" и образът на скъперника-капиталист Скрудж.

Затова пък колко мил беше към нас "низшият" персонал! Обслужващият жасансѳора например, който използваше момента, когато ни изкачваше или сваляше с асансѳора, за да ни запита за нашата родина или за конгреса и такава явна симпатия ни изчакваше и услужваше.

Града Лондон можахме да видим само набързо, при една обиколка с автобус. За голяма наша и на английските ни приятели радост, имавме един слънчев ден в Лондон. Двама трима от делегатите се отделихме от останалите за да отидем в Бритиш Музеум и в Националната галерия. Поради хубавото време площадът пред Националната галерия беше пълен с деца, които играеха сред множеството гълъби. Там в страничната улица отдясно на Галерията се намираше така нареченият паметник на "човешината". И ето разказа ни, че на първи март тук се е наблюдавала поразителна картина. След жестокото разгонване на работническата манифестация от полицията, в подножието на паметника на "човешината" са лежали простреляни два човешки трупа, двама убити от полицията работници... Бритиш Музеум и Националната галерия преминахме така да се каже галоп, като се спирахме под компетентните указания на Майстора само пред най-ценните световно известни творби. На връщане вървахме продължително пеш за да имаме непосредствено впечатления от града. Лондон притежава хубави и с вкус наредени витрини, пълни със стоки магазини, но в тях влизат малко купувачи. В един от хубавите квартали ни показаха една хубава не много голяма градина, частно притежание. В нея децата от квартал могат да играят срещу заплащане, обаче децата на работниците, или на един шофѳор например, не могат да влезат вътре и срещу заплащане... Това ли е прословутата английска демократичност?

Една незабравима вечер в Лондон прекарахме в работническия самодеен театър. Той се помещава в един малък, стар театър, който се издържа